

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Om Begrebet Ironi

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 1", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 1*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon; Finn Hauberg Mortensen, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 1997 , s. I. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-bi-txt-shoot-ida86af72a-7c3b-47bc-b69e-793ed3b0f30d.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 1

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

Men Virkeligheden (den historiske Virkelighed) træder paa en *dobbelt Maade i Forhold* til Subjectet: deels som en *Gave*, der ikke vil lade sig vrage, deels som en *Opgave*, der vil realiseres. Det *Misforhold*, hvori Ironien traadte til Virkeligheden, er allerede tilstrækkelig antydet derved, at den *ironiske Retning væsentlig er kritisk*. Saavel dens Philosoph (Schlegel), som dens Digter (Tieck) er kritisk. Man anvendte derfor ikke den syvende Dag, som man paa saa mange Maader i vor Tid endelig vil have skal være kommen, til at hvile fra den historiske Gjerning, men til at kritisere. Men Kritik udelukker i Almindelighed Sympathi, og der er en Kritik, for hvilken der ligesaa lidet er noget Bestaaende, som der er nogen Uskyld for en Politi-Mistænkelighed. Man critiserede imidlertid ikke de gamle Classikere, man critiserede ikke som Kant Bevidstheden, men man critiserede selve Virkeligheden. Nu kan der vel have været Meget i Virkeligheden, der trængte til Kritik, og det Onde i fichtisk Forstand, Dorskhed og Dovenskab, kan vel have taget meget Overhaand, og dettes vis inertie kan vel have trængt til en Tugtelse, med andre Ord, der kan have været meget Tilværende, der, netop fordi det ikke var Virkelighed, maatte bortskjæres; men derfor bliver det ingenlunde forsvarligt, at rette sit kritiske Angreb mod hele Virkeligheden. At Schlegel var kritisk, derom behøver jeg vel blot at erindre; men at Tieck ogsaa var kritisk, deri vil man vist ogsaa give mig Ret, naar man ikke vil nægte mig, at Tieck i sine Dramer har nedlagt sin Polemik mod Verden, og at disse, for at forstaaes, forudsætte et polemisk udviklet Individ, en Omstændighed, der ogsaa har gjort, at de forholdsviis ere blevne mindre populære, end de i Betragtning af deres Genialitet fortjente at være.